

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Uveljavljanje zborov volivcev v jeseniški občini

PO NAKAZANI POTI

Investicije v prihodnjih petih letih po
željah in možnostih prebivalstva

Jesenice, 28. januarja - Tukajšnji občinski ljudski odbor je iz-
delal končen pregled želja oziroma prioritete reda za investicije
v prihodnjih petih letih. O tem bodo razpravljali na prihodnji seji
ObLO, ki je napovedana za torek, 31. januarja. Gre za vrstni red
komunalnih in gradbenih del. O tem so namreč na široko raz-
pravljali volivci na zadnjih zborih v decembru. - Občinski ljudski
odbor, ki je bil skupno z drugimi organizacijami tudi iniciator te
demokratske oblike določanja, skuša sedaj tudi čimbolj upoštevati
pohtebe oziroma težnje prebivalstva.

Toda osnovna ovira za izpolni-
tev teh potreb je nesorazmerje
med željami in možnostmi. Že po
prvotnih predlogih ObLO je bilo
predvideno v naslednjih letih v
občini za 10.212 milijonov dinar-
jev investicij za komunalne po-
trebe (negospodarske), ter 2820 mi-
lijonov dinarjev za gospodarske
investicije brez železarne. Volivci
pa so na zborih dodali še nekatere
nove predloge, ki jih kaže vse-
kakor upoštevati. Toda ob tem je
med željami in možnostmi nastala
razlika v višini skorajda treh mi-
liard dinarjev, kajti v teh letih
predvidevajo v najboljšem pri-
meru 10 milijard in 240 milijonov
dinarjev sredstev. Precejšen del
sredstev bodo prispevali tudi sa-
mi državljani, kar je v končnih
zneskih že tudi upoštevano. Zla-
sti bodo domačini precej prispe-
vali pri urejevanju vodovodov,
cest, kanalizacije in pri drugih
komunalnih napravah, kjer so
pripravljeni s prostovoljnim de-
lom, s prevozi in materialom znat-
no znižati stroške.

Volivci so v nekaterih krajih
napravili dokaj dolgoročni načrt.
V Dovjem so na spisek uvrstili
kar 30 različnih objektov. Toda
povsod so največ govorili o tem,
kaj naj ima prednost pred vsem
ostalim. Odločili so se, seveda, za
najnujnejše. V Ratečah, Podkore-
nu in v Kočni so na prvo mesto
postavili vodovode; na Plavžu, na
Ukovi, na Savi in Zirovnici so
dali največjo prednost kanaliza-
ciji; na Hrušici, na Javorniku in
Koroški Beli so dali prednost do-
movom za njihovo kulturno-pro-
svetno dejavnost in podobno. V
Breznici, Stari Savi in na Planini
pod Golico so menili, da je naj-
potrebnejša cesta. V Gozd Mar-
tuljku so postavili na prvo mesto
gradnjo novih prostorov za trgo-
vino, v Kranjski gori dograditev
zdravstvene postaje, a na Blejski
Dobravi stanovanja, ki so tam hu-
do potrebna.

Občinski odbor bo te utemelje-
ne potrebe določenih krajev sku-
šal vskladiti z razpoložljivimi
sredstvi, ozir. možnostmi. -I. c.

Približno 300 delegatov in gostov je v soboto in včeraj sodelovalo na konferenci mladine krajskega okraja

Z okrajne mladinske konference

Postavljeni so novi temelji za nadaljnje delo

Kranj, 29. januarja - Včeraj in danes je bila v prostorih OLO
Kranj IV. redna letna okrajna mladinska konferenca. Razen števil-
nih delegatov iz vseh gorenjskih občin so se konference udeležili
tudi gostje, med njimi sekretar OK ZKS Kranj Janko Rudolf, pred-
sednik OLO Kranj Vinko Hafner, predsednik CK LMS Stane Kranjc,
član predsedstva CK LMJ Tone Poljšak in drugi.

Konferenca je dopoldne delala
na plenarnem zasedanju. Referat
o nadaljnji izgradnji organizacije
Ljudske mladine je prebral pred-
sednik Okrajnega komiteja LMS,
Zdravko Krivina. Po referatu so
bili prebrani še trije referati,
kot napotilo za razpravo po komi-
sijah.

Po opoldanskem odmoru je kon-
ferenca ob 15. uri nadaljevala z
delom, kjer so se delegati sestali
po komisijah, in sicer organizaci-
sko kadrovske, nadalje v komisiji
za družbeno upravljanje, v komi-
siji za idejno-vzgojno delo in v
komisiji za društveno in zabavno
življenje.

V razpravi po komisijah je so-
delovalo precej mladih govorni-
kov, ki so nakazali vrsto proble-
mov pri delu v mladinski organi-
zaciji. Tov. JOŽE KAVČIČ iz K-ra-
nja je govoril o društveni dejav-
nosti organiziranih v klubih. Med
drugim je takole dejal:

»Le z novimi oblikami dela v
klubih, z uporabo raznih tehničnih
pripomočkov pri delu itd., in mor-
da tudi s tehnično bolj izdelani-
mi in pestrejšimi klasičnimi pro-
grami, bomo v društvih lahko
vzgojili mlade ljudi. Prav tako se
bo povečalo tudi članstvo društev
prav iz vrst mladine, ki bo sama
rada prišla iskat razvedrila v dru-
štvo, oziroma hotela bolj koristno
izrabiti svoj prosti čas.«

LUDVIK GORJANC je v svoji
razpravi dejal, da se sedaj med
mladino že težko najde kakšne-
ga, da bi bil pripravljen organi-
zirati zabavno ali podobno prired-
itev. Zato je precej važna sestava
občinskih komisij za društveno in
zabavno življenje mladine.

Predstavniki z Jesenic je govoril
o ideološko političnem delu na šol-
lah. Tu se je dotaknil predvsem
jeseniške gimnazije, kjer porabijo

precej časa, da organizirajo kakšno
predavanje. Kaže se namreč pre-
cejšnje nezanimanje starejših za
delo z mladino.

Tov. JEREB iz Zirov je govoril
o uveljavljanju mladine v samo-
upravnih organih. Tu je še pose-
bej poudaril, da je bil prav na
področju žirovske občine v tem
pogledu storjen precejšen korak
naprej. Dejal je, da pred leti ni
bilo v delavskem svetu »Alpine«
nobenega mladince, medtem ko je
danes v njem zastopan precejšen
odstotek mladine.

Po končanem delu v komisijah
je bila včeraj zvečer ob 20. uri v
Prešernovem gledališču predstava
za vse udeležence konference, in
sicer je straziška »Svoboda« upri-
zorila »Vroč kri«.

Danes dopoldne pa je konfere-
ca spet nadaljevala delo na ple-
narnem zasedanju. Najprej so bila
prebrana poročila in zaključki po-
sameznih komisij, ki jim je sledi-
la še razprava na plenarnem za-
sedanju, nato pa je konferenca
okrog 12. ure zaključila z delom.
M. Z.

Zadnji dogodek preživele prakse stanovanjskega
urada

Razdejjano stanovanje po neuspelem poizkusu prisilne vselitve

Domačini, ki te dni hodijo mi-
mo Črničeve hiše v Grabnu na
Primorskem pri Kranju, ogledu-
jejo razbita in prevržena vhodna
in notranja vrata in razdejana
okna v hiši ob Kurirski 31. Ljud-
je tam okrog precej govorijo o
tem dogodku.

Zgodilo se je to v sredo, 25. ja-
nuarja popoldne. Pred omenjeno
hišo se je ustavil tovornjak s po-
hištvom. Izstopili so delavci, mi-
ličnik in uslužbenec ObLO Kranj,
ki je poiskal lastnika hiše, mu
pokazal odločbo o začasnii vseliti-
vi, ki je bila tisto dopoldne po-
pisana in zahteval ključce. Last-
nik se je uprl in zaklenil vrata
do teh prostorov. Toda prišleci se
niso pustili ugnati. Pri sosedovi
kovaški delavnici so vzeli močan
železen drog in z njim na silo
podrl zaklenjena vrata. Lastnik
pa je v tem času vzel sekuro in
znotraj razbil vsa vrata, okna,
pod in vse kar se je razbiti dalo.
Videč tako početje hišnega last-
nika so se prišleci morali pač
umakniti. Lastnik hiše je nasilni

vdor prijavil sodišču in ljudje ob-
sojajo ta dogodek.

Na oddelku za komunalno in
gradbeno dejavnost ObLO pravi-
jo, da je bil to zadnji poskus
prisilnega vseljevanja. Nujno so
morali najti streho za družino z
majhnimi otroci. Zato so se po-
služili takega dejanja. Stvar je
seveda z vidika humanosti razum-
ljiva. Toda način, da so vselitev
pripravili brez vednosti in brez
odobritve lastnika, da so v hišo
vdrli, to vsekakor ni na mestu.

V imenovanji hiši je dejansko
dvoje stanovanj. V prvem nad-
stropju, oziroma podstrešju, je
stanovanje sedanjega lastnika. -
Spodaj v pritličju pa je bivše sta-
novanje pokojnih staršev. Prostor
(vhod in dve sobi) pa so za sta-
novanje neprimerni in potrebni
preureditve. - To je ugotovil že
lanski popis stanovanjskih stavb.

Stanovanjska tiska, ki je še
zmeraj huda zlasti v naših indu-
strijskih središčih, dela odgovor-
nim organom v resnici hude pre-
glavice. Toda na opisan način se
problemov gotovo ne da rešiti,
zato je želeli, da je bil to v re-
snici zadnji poskus preživele prak-
se.
K. Makuc

Železarji - jublanti

Jesenice, 29. januarja - V zgor-
njih prostorih Kazine na Jesenicah
je bila sinoči slovesnost kolektiva
jeseniške železarne, na kateri so
proslavili jubilej 41 članov, ki od-
hajajo v pokoj in imajo v železar-
ni nad 30 let zaposlitve. Hkrati so
tam proslavili tudi 5 jubilarov,
ki imajo v železarji nad 40 let
zaposlitve in so še vedno na delu.
To so: Alojz Jeroša, Ludvik Ko-
rantar, Franc More, Gabrijel Buš-
nar in Maks Vistar.

Lepti in prisrčni slovesnosti so
prisostvovali predstavniki uprave
železarne, samoupravnih organov,
sindikalne organizacije, tovarni-
škega komiteja ZK in drugi. Ra-
zen diplom so jublanti prejeli tu-
di denarne nagrade.
U.

Sindikalni svet in zbor proizvajalcev o skupnih problemih

Stimulativnejše nagrajevanje

Je potrebno zlasti v lesni industriji

Pred dnevi se je v Bohinjski Bistrici sestal plenum Občinskega
sindikalnega sveta Bohinj, skupno s člani Zbora proizvajalcev ter
razpravljali o gospodarskem, ekonomičnosti in rentabilnosti po pano-
hah dejavnosti, oziroma po gospodarskih organizacijah.

Ugotovili so, da sta evidenca in
zbiranje podatkov o gospodarjenju
za posamezna obdobja v posrednih
podjetjih zelo počasna in netočna.
Vzrok je v glavnem v pomanjka-
nju dobrih knjigovodskih kadrov.

Lani je proizvodnja porasla v
prvem polletju za 21,1 odstotka v
odnosu na isto razdobje v 1959. l.
To povečanje se nanaša na vse pa-
noge razen gozdarstva, ki mu je
v tem obdobju primanjkovalo de-
lovne sile in ugodnih vremenskih
razmer. V drugem polletju pa se
je stanje popravilo, tako da je tu-
di v tej panogi porasla proizvod-
nja za nekaj nad 25 odstotkov. -
Istovrstno se je bistveno povečala
tudi storilnost (20 odstotkov) brez
škoda za kvaliteto izdelkov. Prvo
mesto ima vsekakor lesna indu-
strija, kjer odpade na enega pro-
izvajalca 1.143.000 dinarjev celot-
nega dohodka. Sledi kmetijstvo,
obrč, komunala, gozdarstvo in go-
stinstvo. Družbeni bruto proizvod
je dosegel največje povečanje v
obrči, nato v gozdarstvu ter trgo-
vini, in sicer povprečno za 34 od-
stotkov. - Materialni stroški pa
so se povečali samo za 5,6 odstot-
ka, kar je vsekakor v skladu z
ustvarjenim celotnim dohodkom.

Ugotovitev gibanja osebnih do-
hodkov, ki so se dvignili za 102
odstotka, kaže, da bo nujno treba
začeti nagrajevati po enoti proiz-
voda in obračunu po ekonomskih
enotah, kar velja posebno za Les-
no industrijsko podjetje in Gozd-
no gospodarstvo.

Tudi ekonomičnost je v obrav-
navanem obdobju porasla za okoli
15 odstotkov, vendar pa bo treba
zaradi velikih sprememb v primer-
javi s prejšnjim obdobjem zado-
vo še proučiti.

Precej nestanovitno z občasni-
mi padavinami. - V višjih legah
sneg. - Temperatura bo nekoliko
nižja.

jetjih. To področje bodo morali
obdelati posebej in v vseh podro-
bnostih.

Na plenumu so bili enotnega
mnenja, da naj bi Občinski ljud-
ski odbor, zlasti pa zbor proizva-
jalcev, proučil in obravnaval vpra-
šanje nagrajevanja ter sprejel
ustrezne predloge, hkrati pa naj
bi obravnaval notranjo organizaci-
jo podjetij. Nadalje so se strinjali
z decentralizacijo zbornice, ker te
zlasti v obrti ne nudijo ustrezne
strokovne pomoči. Govorili so tudi
o problemu izobraževanja in o iz-
boljšanju nagrajevanja vajencev.

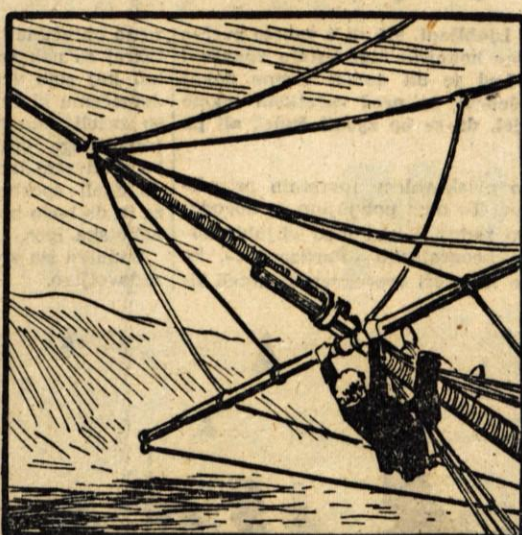
I. R.

V soboto zvečer so si Jeseničani dokončno priborili naslov državnega
prvaka, ko so v Ljubljani odpravili domačine kar z 12:2 - Poročilo
s tekme berite na 4. strani

OTOK ZAKLADOV

R. L. STEVENSON

101 — Pred menoj, pol milje daleč, je plula »Hispaniola« z razpetimi jadri. Plula je zdaj sem zdaj tja. Zaletavala se je proti vetru in se znova ustavljala. To se je kar venomer ponavljalo. Jasno mi je bilo, da ni nikogar pri krmlju. Kje so torej mornarji? Ali so na smrt pijani ali pa so zapustili ladjo, sem si dejal. Premišljeval sem, kako bi prišel na krov in vrnil ladjo njenemu kapitanu. Veslal sem z vsemi močmi in k sreči se je tudi veter za nekaj časa dobrodušje. »Hispaniola« se je počasi zasukala okoli svoje osi

102 — Pokazala mi je svojo krmo. Okno v kabini je bilo na stežaj odprto. Videl sem svetilko, ki je še vedno gorela in svetila v beli dan. Glavno jadro je viselo ohlapno, kot kakšna bandera. Ladja je stala mirno, samo zdaj pa zdaj jo je rahlo zazibala struja. Zdal se je premaknila in se mi začela približevati. Zdelo se mi je neskončno velika, ko sem jo gledal iz svojega majhnega čolnika. Ko je prihajala po velikem valu navzdol, sem se zamajal na stožine in se je oprjel, nogo pa sem vtaknil med prečne vrvi. Ladja je zdrobila moj čolnic

Težave rečnih ladij na Donavi

Zamrzovanje ladij

V zadnjem trenutku so uspeli rešiti rečno ladjo »Promina«

V zadnjem času smo mnogo slišali o nesrečah nekaterih naših in tujih ladij na različnih oceanih in morjih. Tem so se v zadnjem času pridružile še nesreče rečnih ladij. Rečna ladja »Biokovo«, last Dunavskega Lloydja iz Siska, je na svojem prvem potovanju proti Dunaju 21. januarja odplula iz svojega prezimovališča v bližini Beograda. Novozgrajena ladja pa si je že po kratki plovi pokvarila pogonski vijak, tako da jo bodo morali v beograjski ladjedelnici »Tito« popraviti.

V teh dneh pa so imeli pomorščaki obilo dela z reševanjem ladij. »Promine« pred zamrzovanjem blizu prezimovališča Bezdna. Na ladji »Promini« z vleko petih »šlepov« so namreč odpovedali stroji. To je ena od redkih ladij, ki ji ni uspelo, da bi se ob pravem času zasidrala v prezimovališču.

Led okoli ladje je bil vedno bolj debel, tako da ni kazalo drugega, kakor iz prezimovališča poslati na pomoč drugo ladjo. Za reševanje je bila določena ladja »Marjan« pod vodstvom kapetana Miodraga Nenadića. Ze v času, ko je ladja »Marjan« plula na pomoč, se je led vedno bolj debelil in obstajala je nevarnost, da bo tudi ta ladja zamrznila. Obe ladji sta se končno srečali blizu mesta Daj. Pomoč je prišla ravno še ob pravem času, kajti »Promina« domala ni mogla

več odplovati debelim ledenim ploščam. Obe ladji sta skupaj srečno prodrli do izliva Drave v Donavo in se potem napotili proti Osijeku.

Prodiranje v smeri proti Osijeku je bilo precej podobno prebijanju ledolomilca na Severnem tečaju. Ladji sta napredovali zelo počasi, še pet kilometrov na uro ne. Po nekajurnem napornem reševanju sta obe ladji srečno pristali v osi ješki zimski luki, kjer bosta prezimili. Rečne ladje se morajo v zimskem času torej boriti z velikimi težavami.

Zaradi priprave sodnega procesa, ki se bo pričel približno čez dva meseca zoper nekdanjega

BELE MIŠI NA LETALIŠČU

Pravo »mišjo invazijo« so pred nekaj dnevi doživeli na centralnem berlinskem letališču Tempelhof. Zabo, ki je bil namenjen nekemu trgovskemu podjetju, je bil slabo zbit in številne bele miši so si skozi razpoko poskale pot v prostost. Letališni poštini urad so domala preplavile in trajalo je več kakor dve uri, dokler niso vse miši polovili in jih znova vtaknili v zaboj, ki so ga tokrat bolj zabili.

Za varnost turistk v Italiji

Dr. Renato Guerrieri, šef italijanskega državnega turističnega departamenta je izjavil, da bo skrbel za to, da tujih obiskovalcev ženskega spola, ki same potujejo, v Italiji v bodoče ne bo nihče nadlegoval.

V primeru, da bi se to vendarle pripetilo, naj se obrnejo na policijske organe, na vojaške in na starejše solarje.

PROPAN KOT UMETNI SNEG

Pred dnevi je bilo na neki cesti, ki pelje iz Pariza proti znanemu letališču Orly, 19 prometnih nesreč. Vodstvo letališča je namreč zaradi goste megle nad letališčem dalo zažgati propan. Toda plin se je po ohlaiditvi v višjih zračnih slojih spustil na tla kot »umetni sneg« in povzročil vseh devetnajst prometnih nesreč.

Obersturmbannführerja SS Adolfa Eichmanna, je izraelska vlada predložila parlamentu že osem novih zakonov. Ze pred tem pa so zavrnili osnutek, ki je dovoljeval, da bi Eichmanna branili pred sodiščem nemški odvetnik iz Kölna Robert Servatius.

Z nadaljnjimi zakoni namerava izraelska vlada ustanoviti posebno sodišče za velike zločine, pred katerim namerava postaviti tudi Eichmanna. Razen tega namerava vlada s pomočjo teh zakonov odstraniti možnost, da bi zoper velike zločine — v tem primeru zoper Eichmanna — lahko vlagali tudi civilne tožbe.

Izraelske skrbi zaradi Eichmanna

AGATA CHRISTIE

36

ALIBI

»Zakaj pa? Nobenih dokazov nimamo o tem, da bi bil še kdo drug v sobi. Spomnite se, samo Ackroydov glas je bilo slišati.«

»Saj je vendar komaj verjetno, da bi sam sebi glasno čital pismo... razen če...«

»Vsi pozabljate na nekaj,« je dejal Poirot mirno. »Na tujca, ki je v sredo obiskal Ferny. Mladí mož sam po sebi niti ni važen. Toda tovarna, ki jo je zastopal, me zelo zanima.«

»Družba za izdelovanje diktafonov,« je vzkliknil Raymond. »Zdaj razumem. Diktafon. Menite to?«

Poirot je prikimal. »Stari Ackroyd si je nameraval nabaviti diktafon — kar spomnite se. Bil sem tako radoveden, da sem se v tovarni pozanimal. Njegov odgovor se je glasil, da je gospod Ackroyd kupil od njihovega zastopnika diktafon. Zakaj je to dejstvo pred vami skrival, ne vem.«

»Morda me je hotel z njim presenetiti,« je rekel Raymond. »Imel je malce otroško navado, da je rad ljudem pripravil presenečenja. Hotel ga je še nekaj dni obdržati pri sebi in se z njim igrati kakor z novo igračko. Popolnoma prav imate! — Nihče bi ne uporabil take besede v razgovoru.«

»To nam tudi pojasnjuje,« je dejal Poirot, »zakaj je mislil major Blunt, da ste vi v delovni sobi. Odlomki, ki jih je ušlo njegovo uho, so bili odlomki citata in zato je podzavestno sklepal, da ste vi pri njem. Njegove misli so bile zaposlene drugo — z belo postav, ki jo je videl zablistati na vrhu. Domneval je, da je bila gospodična Flora. V resnici pa je videl beli predpasnik Ursule Bourne.«

Raymond je premagal svoje prvo začudenje. »Kljub temu,« je pripomnil, »pa ostane zaradi tega vašega odkritja, naj bo še tako čudovito, bistvo zadeve nespremenjeno. Gospod Ackroyd je ob pol desetih še živel, ker je narekoval diktafon. Kent je bil ob tem času že daleč stran, Ralph Paton pa...«

Ralphovi ženi je planila kri v obraz, vendar je trdo odgovorila:

»Ralph in jaz sva se razšla ob tri četrta deset. Gotovo se hiši ni približal, prav gotovo ne. Stopiti pred svojega očima bi bilo zadnje, kar bi želel.«

»Niti za trenutke ne dvomim o vaših izjavah,« je dejal Raymond. »Vedno sem bil prepričan o nedolžnosti kapetana Patona. Toda misliti moramo na sodišče in vprašanja, ki jih utegnejo tam postaviti. V skrajno kritičnem položaju je, vendar če bi se pojavil...«

Poirot ga je prekinil. »Ali je tudi vašja želja, da se pojavi?«

»Seveda. Če veste, kje je...«

»Vidim, da mi ne verjamete. In vendar sem vam prej dejal, da vse vem. Resnico o telefonskem pozivu, o sledovih stopinj na oknu, o skrivališču Ralpa Patona...«

»Kje je?« je vprašal Blunt ostro.

»Ni posebno daleč od tod,« je odgovoril Poirot smehljaje.

»V Chranchestru?« sem vprašal.

Poirot se je obrnil k meni.

»Vi vprašujete vedno isto. Misel na Chranchestr vas razjeda kakor fiksna ideja. Ne, ni v Chranchestru. Ralph je... tu!«

Z dramatično kretnjo je pokazal na vrata. Vsi pogledi so sledili njegovi iztegnjeni roki.

Na pragu je stal Ralph Paton.

22.

Zame je bil to prav neprijeten občutek. Komaj sem razumel, kaj se je najprej zgodilo. Slišal sem le prsnečene vzklike. Ko sem se zopet takole obvladal, da sem lahko razumel, kaj se je dogajalo okoli mene, sem videl Ralpa Patona, ki je stal z roko v roki s svojo ženo in se mi smehljaj.

Tudi Poirot se je smehljaj in mi zažugal s prstom.

»Mar vam nisem najmanj šestintridesetkrat dejal, da je odveč imeti pred Herculem Poirotom skrivnosti?« je vprašal. »Da v takih primerih vse zve?«

Obrnil se je k ostalim.

»Nekega dne — gotovo se še spominjate — je imelo nas šest sestanek. Tedaj sem obdolžil vseh pet prisotnih, da nekaj skrivajo pred menoj. Štirje

Pionirsko prvenstvo Kranja v smučanju

Pretekli ponedeljek, 23. januarja, so se začele kar na treh krajih v Kranju smučarske šole, katere obiskuje blizu 300 pionirjev in pionirk. V teh šolah so pionirji razdeljeni po smučarskih disciplinah. V Torkliji, v Bauhenku in na Mali Rupi dajejo vaditelji osnovno znanje najmlajšim v alpskih disciplinah, v Bauhenku (na

Gorenji Savi) in na Mali Rupi pa so zbrani skakalci. Povsod teko kaje šole v najlepšem redu. — Po končanih šolah bodo vsi imeli tekmovalnja, ki bodo združena s pionirskim prvenstvom Kranja v slalomu in skokih. Na tem prvenstvu lahko sodeluje vsak pionir in pionirka, le da se prijavi vadiatelju pol ure pred pričetkom tekmovanja. V torek, 30. januarja ob 14. uri, bo prvenstvo v slalomu na Gorenji Savi (Bauhenk), v sredo, 1. februarja ob 15. uri, bo tekmovalje v skokih na 10-metrski skakalnici prav tako na Gorenji Savi. Najboljši iz teh tekmovalj bodo potem trenirali še naprej in se pripravljali za republiško prvenstvo, ki bo že p. hodno nedeljo, 5. februarja v Velenju.

Rad bi bil dober radioamater

Štirinajstletnega učenca 8. razreda osnovne šole »France Prešeren« iz Kranja — Antona Sarca smo našli v prostorih kranjskega Radio kluba, ko si je prizadeval, da bi čimprej izdelal svoj detektor. Povedal nam je, da zelo rad hodi v te prostore, čeprav so slabi. Prvi detektor se mu je sicer ponesrečil, ta, ki ga sedaj izdeluje, bo prav gotovo dober. V načrtu ima še transformator in stikalno ploščo, ki bi ju potreboval za uspešno delo na področju radioamaterstva. Pravi, da ima do tega izredno veselje in se misli tudi pozneje ukvarjati z njim, čeprav se je odločil, da bo nadaljeval šolanje na Gozdarski fakulteti. Ko smo ga povprašali, če

mu je radioamaterstvo edini korenček, je povedal, da se že pet let uči violino in klavir. Seveda pri tem ne zanemarija učenja v šoli in je vseskozi soliden učenec. Ob koncu razgovora smo mu zaželeli še veliko uspehov v šoli, pri glasbi in seveda tudi pri radioamaterstvu, do katerega čuti tako veselje.

-an

STRELKA

IN MLADIČI ZDRAVI

Psička Strelka, ki ima za seboj 700.000 km potovanja po veseli in se je živa in zdrava vrnila na zemljo, je povrgla te dni šest mladičev. Iz poročil sovjetskih časopisov smo povzeli, da so kužki zdravi in popolnoma normalno razviti, kar je za sovjetske genetike senzacionalno odkritje, hkrati pa pritrditev za astronave, da je živ organizem v vesoljskih ladjah dobro zaščiten pred kozmičnimi žarki.

Občnemu zboru kranjskega Avto-moto društva so čestitali k uspešnemu delu tudi pionirji osemletke »Staneta Kovačiča« iz Primskovega. Hkrati so izrazili

željo, da bi v Kranju čimprej dobili park prometne vzgoje. Predsednik Avto-moto društva tovariš Rudi Hlebec jim je ob tej priložnosti obljubil, da se jim bo ta želja še letos izpolnila.

Po petnajstih letih

Kdo je pomagal vojnemu zločincu Eichmannu

To ime je nameraval obdržati, le da bi iz letalskega nadeseterja postal SS - Oberscharführer. Tako je seveda računala za primer, če bi ga ponovno prijeli.

Zaradi lova na vojne zločince se je kontrola zaveznikov okupacijskih sil nad nemškimi prebivalstvom poostрила. To je kaj kmalu spoznal tudi Eichmann, saj po pobegu iz taborišča pri Ulmu ni prišel daleč. Civilna obleka mu ni pomagala, ko ga je ustavila zavezniška patrulja in zahtevala dokumente. Ni jih imel, ker jih je uničil. Ko so ga skupaj z Jaenischem aretirali in zahtevali od njiju personalne podatke, se je Eichmann predstavil kot SS-Oberscharführer Adolf Barth. Kot takega so ga odpeljali v zbirno ujetniško taborišče Weiden pri Oberpfalzu. Tu pa so se začele zanj nove skrbi.

SS-Oberscharführer Adolf Barth v zbirnem taborišču v Weiden

Zbirno taborišče Weiden (Oberpfalz), se je razlikovalo od taborišča pri Ulmu po tem, ker je tu vladal že urejen taboriščni red. Ujetniki so bili porazdeljeni po delovnih četah in zaposleni pri urejanju taborišča in pri obnavljanju in graditvi okoliških cest. Ameriška komanda v taborišču pa je bila popustljiva. O njeni popustljivosti pričajo, da ni delala posebnih razlik med pripadniki navadne nemške vojske in esesovci. Zato ni nič čudnega, da je pod takim komando SS-Oberscharführer Barth, pod katerim se je skrivaj množil morilec Judov Adolf Eichmann, kmalu napredoval v komandirja voda neke delovne čete. Taboriščna komanda ga je odlikovala s tem zaupanjem zaradi njegove delovne vneve in prizadevnosti. Ni slu-

tila, da se pod to vnevo in prizadevnostjo skriva račun, s katerim si hoče prizadevni esesovec ustvariti čimbolj ugoden položaj in zaposlitev izven taborišča, da bi v primeru potrebe čimlaže pobegnili. Ko je zvedel, da je na listi glavnih vojnih zločincev, si ni več utvarjal, da bi se morda kljub vsemu rešil z vztrajno trditvijo, da je svoje zločine počel samo na povelje nadrejenih. Vedel je, da ga čaka konec, če bi ga razkrili. Zato je vsa njegova dejavnost v taborišču bila posvečena razmišljanju, kako bi pobegnili in se izmaknili zasledovalcem, ki so ga iskali širom po Nemčiji in ki bi ga prav gotovo dali obesti, če bi ga prijeli in razkrili. Vedno njegovih misli je bila oredotočena na beg, ki pa se mu je po izjaveljenem prvem pobegu, zdel skoro nemogoč. V razmerah, ki so vladale v prvih mesecih po nemškem porazu, bi se prav gotovo ne mogel prebiti iz okupirane Nemčije in se pretihotapiti na Bližnji Vzhod, kjer je menil, da bi našel zaščito pri jeruzalemskem muftiju, ki je bil med vojno Hitlerju naklonjen in s čigar pomočjo so Nemci organizirali muslimanske oddelke (zlasti pri nas v Jugoslaviji) za boj proti partizanom.

(Nadaljevanje prihodnjice)

sem ga vzel iz zavoda. Včeraj zarana je prispel v mojo hišo.

»Karlina izvedenec,« sem zašepetal. »Da tega nisem uganil!«

»Zdaj boste razumeli, zakaj sem vas opozoril na molčečnost vašega rokopisa,« je nadaljeval Poirot. »Kolikar je šlo, ste se strogo držali resnice, toda posebno daleč v tem niste šli, dragi prijatelji.«

Bil sem preveč osramočen, da bi odgovoril.

»Dr. Sheppard se je zelo izkazal,« je dejal Ralph. »Sel je z menoj čez drn in strn. Stori je, kar je bilo po njegovem mnenju najboljšo. Zdal se je — po vsem, kar je rekel gospod Poirot — sem spoznal, da ni bilo vse najboljšo. Moral bi ostati, naj se je zgodilo karkoli. Toda v zavodu niso imeli nobenih časopisov. Nisem vedel, kaj se je dogajalo.«

»Dr. Sheppard je bil vzor molčečnosti,« je pripomnil Poirot suho. »Meni pa ne uide nobena še tako majhna skrivnost. To je moj poklic.«

»Zdal bi pa radi slišali še od vas, kaj se je v tisti noči zgodilo,« je vzkliknil Raymond nestrno.

»Saj že veste,« je odgovoril Ralph. »Jaz lahko še prav mogoče dodam, Okoli tri četrta na deseto sem zapustil ulico. Blodil sem po ulicah in skušal premisliti, kaj mi je storiti. Žal, moram priznati, da nimam niti najmanjšega alibija, toda dajem vam svojo častno besedo, da nisem praga delovne sobe nikoli prestopil in da svojega očima nisem videl niti živega niti mrtvega. Naj si ljudje mislijo karkoli, jaz hočem samo, da mi vi verjamete.«

»Nobenega alibija,« je zašepetal Raymond. »To je hudo. Jaz vam seveda verjamem, toda...«

»Vsa zadeva je zdaj vendar enostavna,« je rekel Poirot veselo.

»Res?«

Vsi smo buljili vanj.

»Saj si lahko mislite, kaj menim. Ne? No, to vendar: če hočemo Patona rešiti, mora pravi zločinec priznati.«

Nasmehnil se nam je.

»No, da — tako mislim, kakor sem rekel. Vidite, inšpektorja Raglana nočjo nisem povabil. To ima svoj vzrok. Nisem mu hotel sporočiti vsega, kar sem vedel, vsaj nočjo ne.«

Sklonil se je naprej in nenadoma spremenil ton, glas in držo. Nenadoma je postal nevaren.

